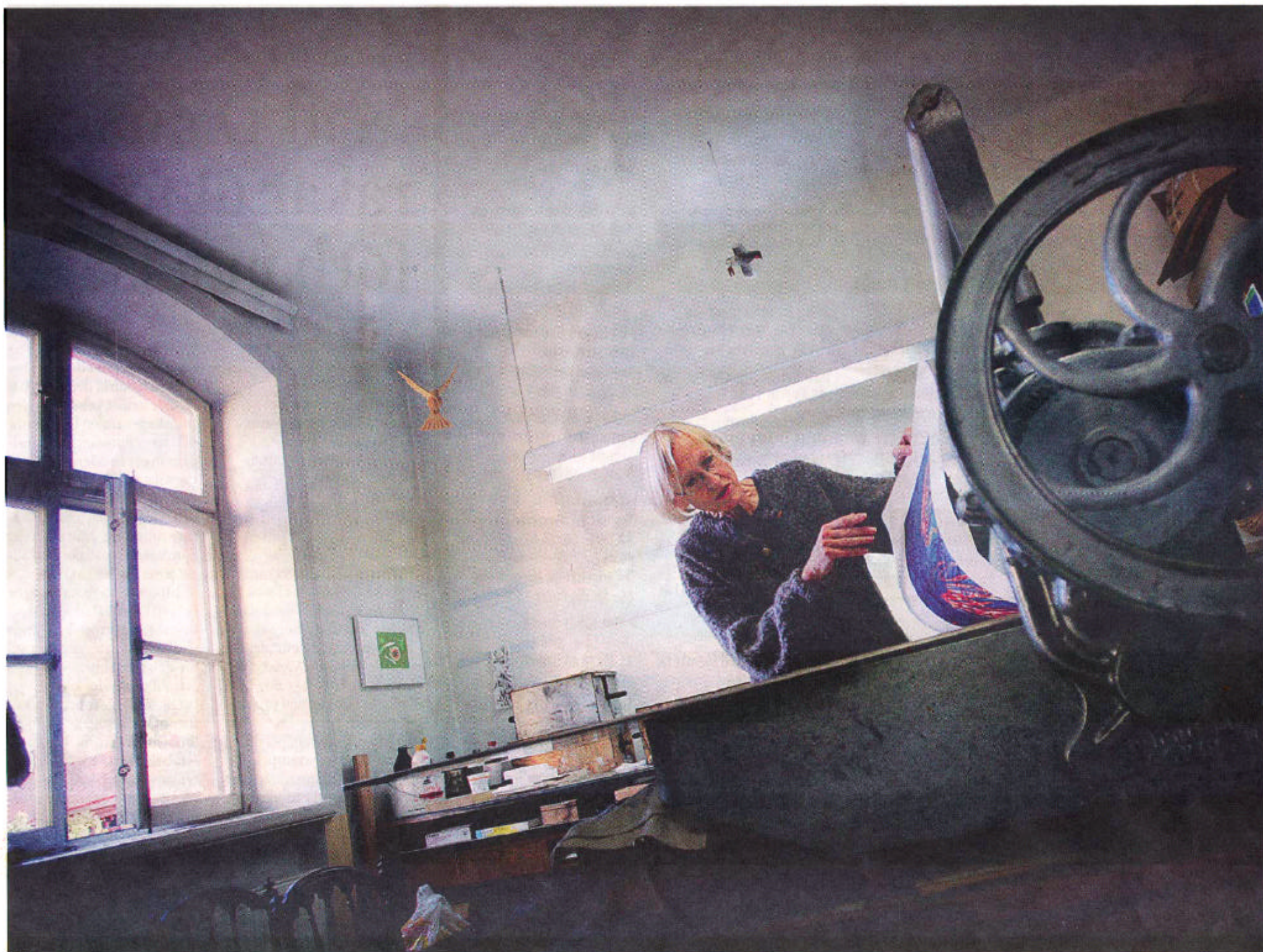

GILLAR TEKNIK. – Jag gör mina bilder med hjälp av en tryckpress, kopparplåtar och pappersark. Det krävs en hel del teknik men det är just det som jag gillar, säger Kristina Munklinde, en av konstnärerna i Enkehuset. FOTO: MALIN ARNESSON

Huset som sjuder av skaparlust

I Enkehuset på Norrtullsgatan sjuder det av kreativitet. Här har ett tjugotal konstnärer sina ateljéer. En av dem är grafikern Kristina Munklinde.

– Vi använder olika tekniker såsom grafik, måleri, skulptur och teckning. Det skapar en spännande blandning av konstnärer, säger hon.

Enkehuset är byggt 1879 och utgjorde från början boende för änkor efter skotsamma borgare. Drygt hundra år senare, när ankorna flyttat till modernare boende, blev huset i stället lokaler för ett flertal konstnärer som hyr varsin ateljé. I Kristina Munklindes ateljé står en stor tryckpress i mitten av rummet.

– Den har jag haft sedan 1967. Med hjälp av tryckpressen, kopparplåtar och färg gör jag mina bilder. Det handlar ganska mycket om teknik men det är just det som jag gillar.

I Kristinas bilder spelar naturen en central roll. Framför

allt havsorganismer förekommer ofta.

– För mig är naturen både spännande och rogivande och jag är en äkta friluftsmänniska. Det är lite ute att gestalta natur just nu men det kan inte hjälpas, säger hon.

Fräter bort ytor

Bilderna skapas genom att hon fräter bort valda ytor på kopparplattan och stryker färg på ytan. Därefter kan hon sätta plåten i tryckpressen som trycker färgen på ett pappersark.

Kristina berättar att tryckkonsten hade sin glansperiod på 70-talet.

– Numera räknas vi nästan som andra klassens konstnärer. Unga talanger som gör intellektuell och filosofisk konst har tagit över.

Lite längre bort i korridoren har skulptören Ebba Ahlmark-Hughes sin ateljé.

– Jag gillar att kunna ta på mina konstverk. De utstrålar värme, säger hon och klappar en av bronsstatyerna i ateljén.

”Jag gillar att kunna ta på mina konstverk. De utstrålar värme.”

Ebba Ahlmark-Hughes

Ebba är i ateljén nästan varje dag. När hon behöver en paus finns en liten fikahörna i korridoren med en liten spis.

– Jag stannar ofta kvar i ateljén ganska länge. Det är lätt att glömma bort tiden när

Ebba Ahlmark-Hughes både målar och skulpterar. Just nu är hon inne i en målningsperiod. Bilden i bakgrunden föreställer en båthamn i Spanien där fiskenät ligger utspridda.

man jobbar, säger hon.

Ebbas skulpturer står bland annat på Karlavägen, vid Tekniska Högskolan och utanför Sofias skolan.

– Jag känner lite extra för skulpturen på Karlavägen eftersom det var den första som jag fick utställd offentligt. Den har stått där sedan 1964.

Ebbas skulpturer är nästan

uteslutande mänskliga gestalter. Hon har alltid varit intresserad av människor och studerar folk så fort hon får möjlighet. På gatan, i bussen eller i parken.

– Om jag ser någon person som skulle göra sig bra som skulptur gör jag en liten skiss i terrakotta så fort jag kommer hem. Numera ser jag po-

tentiella skulpturer var jag än går. Jag har nog blivit lite yrkesskadad, medger hon.

Själva skulpturprocessen är mer komplicerad än man kanske kan tro. Först formar hon de stora dragen i armering eller frigolit. Därefter använder hon lera för att formge skulpturen.

– Sedan lägger jag skulpturen i en gipsform och med hjälp av den skapar jag en skulptur i gips. Gipsskulpturen är sedan utgångspunkt för att göra en skulptur i brons, berättar hon.

Skulpterar inte bara

Men Ebba skulpterar inte bara. Hon målar också.

– Jag har levt med en målare men han är död nu. Han fick mig intresserad för måleriet som nästan är skulpturens motsats. Där handlar det om att skapa djup med hjälp av färger, inte med form. Eftersom arbetssätten är så olika kan jag inte måla och skulptera samtidigt.

Mia-Li Hallengren